

ELEMENTE DE INFRAMICROBIOLOGIE SPECIALĂ

sub redacția Acad. Șt. S. Nicolau, 1962.

După apariția volumului: „Elemente de Inframicrobiologie Generală” în 1956, specialiștii au așteptat publicarea părții speciale semnalată de acad. Șt. S. Nicolau în introducere, ca o continuare a operei maestrului de către discipolii școlii române de inframicrobiologie.

De la apariția acestui volum, inframicrobiologia a obținut succese atât importante și s-a dezvoltat într-un ritm atât de impetuos, încât autorii au fost puși în situația dificilă ca la redactarea noilor capitole să fie depășiți de progresele realizate în domeniul specialității lor.

Acad. Șt. S. Nicolau și colaboratorii săi au reușit să prezinte cele 43 titluri cuprinse în volum în lumina celor mai recente realizări ale inframicrobiologiei contemporane.

Într-un capitol — anexă, acad. Șt. S. Nicolau dezvoltă problema imunității în infecțiile inframicrobiene.

Fiecare capitol constituie un studiu complet, în care se face sinteza celor mai noi cercetări din domeniul respectiv.

O iconografie bogată completează materialul prezentat.

Cititorul are prilejul să se pună la curent cu cele mai moderne tehnici inframicrobiologice, electronoptice, cito-chimice, serologice.

Tehnica înaintată a culturilor de țesuturi și mai ales a liniilor celulare pure a permis inframicrobiologilor să clarifice o serie de fenomene, printre care unele aspecte ale dezvoltării (sintezei) intracelulare a virusurilor, apariția sincronă, sau succesivă a componentelor antigenice, localizarea procesului de sinteză a particulelor elementare.

Tehnica înaintată a culturilor celulare a permis — prin urmărirea efectului citopaf și a inhibării acestuia — să se identifice noi specii și serotipuri ale virusurilor, în special din grupa *enterovirusurilor*.

Volumul reflectă în mod evident și convingător, nu numai rezultatele cercetătorilor din străinătate, ci și rezultatele obținute de școala română de inframicrobiologie, condusă de acad. Șt. S. Nicolau; dintre ele amintim pe acelea obținute în domeniul herpesului, al rabiei, al poliomielitei, al hepatitei epidemice.

Sînt foarte valoroase rezultatele cercetătorilor romîni în studiul mecanismului infecției virotice, mai ales în elucidarea mecanismului infecției celulelor prin acizii nucleici, virofici și ai virusurilor gripale.

În ultimul capitol, acad. Șt. S. Nicolau analizează mecanismul imunității în infecțiile inframicrobiene, înbinînd în mod foarte instructiv datele noi obținute în imunologie cu concepția cunoscută a lui *Levaditi* și *Nicolau*, potrivit căreia numai virusurile vii sînt în stare să producă o imunizare masivă și durabilă.

Literatura de specialitate din lumea întregă confirmă astăzi această concepție clasică a autorilor romîni.

Volumul „Elemente de Inframicrobiologie Specială” este o lucrare de deosebită importanță a școlii romîne de inframicrobiologie și nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui medic din țara noastră.

L. Boer